

Sabies que...

Per **Xavier Llabrés**
Dibuixos de Catí Artigues

El xoriguer és l'espècie de rapinyaire diürn sedentari més petit que tenim a les Illes Balears i també, a la vegada, el que té una distribució més estesa pel nostre territori. Ocupa pràcticament qualsevol hàbitat, de fet colonitza zones humanitzades amb certa freqüència i si se'ls dona alguna facilitat, com per exemple la instal·lació de caixes niu, hi pot arribar a criar.

Tot i la seva petita mida, el seu caràcter actiu i territorial fa que es mostri agressiu cap a pràcticament qualsevol espècie d'au i, de forma insistent, mostri ofensives amb vols en picat i reclams repetitius. Aquest comportament s'intensifica durant el període de reproducció.

Sabies que...

el xoriguer té la capacitat de quedar suspès a l'aire amb un moviment continu de les ales i la cua per tal de poder centrar la vista i l'atenció damunt la seva presa? Popularment a aquesta estratègia de caça la coneixem com fer "l'àngel", rememorant una figura celestial suspesa al cel.

Com a membre de la família dels falcònids presenta unes adaptacions al medi que el doten de major efectivitat durant el vol i la caça. En primer lloc al bec tenen el que es denomina una dent tomial, és a dir, una protuberància a la mandíbula superior que els permet acabar ràpidament i amb major facilitat amb la vida de les seves

preses. També presenten uns tubercles ossis als narius, unes petites protuberàncies dins les fosses nasals que faciliten la respiració durant els vols ràpids. Finalment, una membrana translúcida que funciona com una tercera parpella, els hi protegeix els ulls d'agressions externes, alhora que els permet mantenir la visió en tot moment.

Precisament, lligada a la seva variada dieta es vincula una altra característica desconeguda, i normalment atribuïda a la família dels mussols i les òlibes: amb totes les parts dures no digeribles dels insectes, petits rosegadors o rèptils que acostumen a caçar segons els recursos que el moment de l'any o la zona de campeig ofereixen, formen unes petites egagròpiles que solen regurgitar a les seves atalaies o llocs de descans. En aquestes egagròpiles podem identificar restes d'èlitres d'escarabats amb molta facilitat.

